

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

காலாண்டு இதழ்
(ஜனவரி, ஏப்ரல், ஜூலை, அக்டோபர்)
ஆகிய மாதங்களில் வெளிவரும்

ஆசிரியர் குழு

முனைவர் ஆ.மணவழகன்

முனைவர் கு.சீதம்பரம்

முனைவர் ஆர்.கமல தியாகராஜன்

முனைவர் டி.ஆதித்தன்

முனைவர் இராஜேந்திரன் முனியாண்டி

முனைவர் மணிமாறன் சுப்ரமணியம்

முனைவர் சில்லாழி எஸ்.கந்தசாமி

கலாநிதி ஸ்ரீவரதராஜன் பிரசாந்தன்

முனைவர் ஹெமிசீ ரோஸ்மேரி

முனைவர் சு.முத்துலட்சுமி

முனைவர் சாமி திருமாவளவன்

முனைவர் பா.வேலம்மாள்

முனைவர் விமலா அண்ணாதுரை

முனைவர் கி.ஐயப்பன்

முனைவர் பி.இராசலிங்கம் (தமிழகன்)

திரு வி.பாலமுருகன் (மயிலம் இளமுருகு)

முனைவர் வே.வே. மீனாட்சி

முனைவர் ஸ்வர்ணவேல் ஈஸ்வரன்

முனைவர் சி. கார்த்திகேயன்

முனைவர் K.முத்துராமன்

பேரா. முனைவர் சு.இராசவேலு

பேரா. முனைவர் வீ.செல்வகுமார்

முதுமுனைவர் குடவாழில் பரலாசுப்பிரமணியன்

முனைவர் ர.பூங்குன்றன்

திரு. கி.ஸ்ரீதரன்

திரு. சரீத்திரச்செம்மல் ச.கிருஷ்ணமூர்த்தி

சிற்பக்கலாநிதி ஸ்தபதி வே.இராமன்

திரு. காந்திராஜன்

முனைவர் ஆ.அன்பழகன்

முனைவர் சி. மகேஸ்வரன்

முனைவர் எஸ்.சந்திரசேகரன்

முனைவர் P.பாண்டிக்குமார்

முனைவர் பகவதி சுந்தரம் சிவமாருதி

முனைவர் எம்.கஜராஜன்

திரு. கா. பால கிருஷ்ணன் (பாலயாரதி)

திரு. சிங்க நெஞ்சன்

நிறுவனர்/பதிப்பாளர்/நிர்வாக ஆசிரியர்

இதழாக்கம்

பேரா. முனைவர் பிரியாகிருஷ்ணன்

+917299587879

www.aranejournal.com

aranjournal@gmail.com

அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழில் வெளிவரும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் அனைத்தும் (Peer Review) பீர் ரிவியூ செய்யப்பட்டு பதிவு செய்யப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

கடைச்சங்கக் கடைசி அரசனின் அறியப்பெறவேண்டிய வரலாறு
முனைவர் வாணி அறிவாளன்

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை வெளிப்படுத்தும் வாழ்வியல் நெறிகள்
முனைவர் க.லெனின்

ஒப்பீட்டு நோக்கில் அகத்திணை மரபும் காமத்துப்பாலும்
முனைவர் ப.விமலா அண்ணாதுரை,

குறிஞ்சித்திணையில் கருப்பொருள் வெளிப்பாடு
முனைவர் தி.மணிமொழி

சங்ககாலப் பெண்பாற்புலவர் பாடல்களில் நாடகக் காட்சிப்படிமம்
து. உமாமகேஸ்வரி

பதினெண் கீழ்க்கணக்கில் இருவாழ்விகள்
திருமதி ச.மீனாட்சி

தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் மாறுபட்ட சமூகநிலைகளும் பின்புலங்களும்
முனைவர். வி.கலாவதி

தமிழ் நாடகங்களின் விளம்பர உத்திகள்
முனைவர்.க. தினகரன்

இணையத்தில் தமிழ் மொழியின்பயன்பாட்டை மேம்படுத்தல் -
ஒருங்குறியீட்டு முறை
இரா.அருணா,

தமிழ் மின் அகராதிகள் (E-Dictionaries in Tamil)
முனைவர் மா.ரமேஷ் குமார்

நாட்டுப்புற மக்களின் வாழ்வியல் சடங்குகள்
முனைவர் சீ. இளையராஜா

சிறுதெய்வவழியாட்டுமுறைகளில் மக்களின் எண்ணங்கள்
முனைவர் தே. அசோக்

INCORPORATION & MANIFESTATIONS OF 'SATI ELEMENTS'
WITHIN THE HERO-STONES OF WESTERN TAMILNADU
Dr. C.Maheswaran

Neolithic Grooves found at Keezanur, Javadi hills of Tamil Nadu
Dr. R.Ramesh

ஈழந்தமிழர் பயன்பாட்டில் தோல் ஓவியத்தின் பயன்பாடு
ஓவியர். கு. கவிமணி

Recent Archaeological Explorations in Shervarayan Hills, Tamil Nadu
-Dr. Priyakrishnan

ஈழப்பாண்டியன் சேந்தன் மாறன் காசு
இராஜ சுப்பிரமணியன்

சிலப்பதிகாரத்தில் தொல்குடிகளின் வழியாட்டு மரபுகள்
கோ.சதீஸ்

தமிழகப்பழங்குடிகளின் தெருக்கூத்து அமைப்புமுறை
முனைவர் ரே.கோவிந்தராஜ்

உயிரியல்மற்றும் சமூகமொழியியல் பார்வைகளில் பாரதியாரின் தேசீயப்
படைப்புகளின்குப்பாய்வு
[Biolinguistics and Sociolinguistics Approach towards
Nationality in Bharathiar Patriotic Poems]

முனைவர் சு. சந்திரசேகரன், முனைவர் சி.சித்ரா

முகப்பு
மராத்திய நடன மங்கை (தோல் பாவை)

தமிழ்

சங்ககாலப் பெண்பாற் புலவர் பாடல்களில் நாடகக்காட்சிப் படிமம்

து. உமாமகேஸ்வரி

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

நெறியாளர்: பேரா.க.இரவீந்திரன்

மேனாள் நாடகத்துறைத் தலைவர்

நாடகத்துறை

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்

தஞ்சாவூர்

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழின் தொன்மைக்கும் பெருமைக்கும் சான்றாய் விளங்குபவை சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் ஆகும். கற்பவரை இன்புறுத்தி, உள்ளத்தைச் செம்மைப்படுத்தும் பண்பு இலக்கியத்திற்குரிய பொது இயல்பாகும். இயற்கை நிகழ்ச்சிகளை மனித உணர்வோடு இயைத்துப் பேசுகின்ற இடங்கள் பல சங்கப் பாடல்களில் காணப்படுகின்றன. மனிதர்களுக்குப் பின்னணியாகவும், மனித வாழ்க்கையின் உள்ளுணர்வுகளுக்குப் பின்னணியாகவும் இயற்கை விளங்குவதை காணலாம். ஆனால் இலக்கியத்தின் பல்வேறு வகைகளான கவிதை, கட்டுரை, காப்பியம், சிறுகதை, நெடுங்கதை, புதினம், வாழ்க்கை வரலாறு போன்ற பலவற்றிற்கும் இல்லாத தனிச்சிறப்பு இலக்கியத்தின் ஒரு வகையான நாடகத்திற்கு இருந்து வருகின்றது. மற்ற இலக்கிய வகைகள் எல்லாம் மனிதனுடைய செவிக்கும் சிந்தனைக்கும் இன்பம் அளிப்பனவாகும். அவ்வகையில் பெண்பாற் புலவர் பாடல்களில் நாடகக் காட்சிப் படிமக் கூறுகள் நிரம்பிய பாடல்களைக் காட்சிப்படுத்தும் விதமாகக் இக்கட்டுரை அமைகிறது.

திறவுச்சொற்கள்

சங்க இலக்கியம், பெண்பாற் புலவர் பாடல்கள், ஐவகைத்திணை, காட்சி-படிமம், நாடகக் காட்சிப் படிமம்

முன்னுரை

காலப் பழமை மிக்க சங்க இலக்கிய நூற்களான எட்டுத் தொகை, பத்துப்பாட்டில் எண்ணிலடங்காத பலக் கருத்துக்களைப் பதிவு செய்துள்ளனர் சங்கப் புலவர்கள். சங்கப் பாடல்களைப் பாடிய புலவர் பெருமக்களுள் ஆண்பாற் புலவர்களை நோக்கப் பெண்பாற் புலவர்கள் எண்ணிக்கையில் குறைந்து காணப்பட்டாலும் தங்கள் பாடல்களில் காதல், வீரம், தனிமைத்துயர், கைம்மை நோன்புக் கொடுமை, பிறப் புலவர்களைப் புகழும் பெருந்தன்மை, அவர்களின் சுயமரியாதை, காதலை வெளிப்படுத்துவதில் அவர்களுக்கு இருந்த தயக்கம், பரத்தமை வெறுப்பு போன்ற பல்வேறு தகவல்களை தங்கள் பாடல்களில் விளக்கியுள்ளனர். அவ்வகையில் பலவகை உணர்வுகளை, உணர்ச்சிக் கூற்றுக்களை, இயற்கைக் காட்சிகளுடன் ஒப்பிட்டும் வருணித்தும் பாடியுள்ள விதம் குறித்து பெண்பாற் புலவர் பாடல்களில் நாடகக் காட்சிப் படிமம் என்னும் இக்கட்டுரைவழி ஆராயப்படுகிறது.

காட்சிப் பின்னணி

ஒருவனும், ஒருத்தியும் காதல் கொண்டு காண்பதற்கு இடமும், சூழலும் காரணமாக அமையும். இவையே பின்னணி என்று கூறப்படுவனாகும். காதல் பற்றிய அகப்பொருள் பாடல்களில் இவற்றை முதற்பொருள், கருப்பொருள் என்று இருவகையாகப் பகுத்துக் கூறுகிறார் தொல்காப்பியர். இவற்றையே சங்கப் புலவர் பெருமக்களும் மனித உணர்வுகளை இயற்கையுடன் ஒப்பிட்டும், நிகழ்ச்சிகளுக்குத் தகுந்தாற் போல சூழல்களுக்குத் தகுந்தாற் போல் அமைத்தும் கவிதை இயற்றுவதில் நுண்ணறிவாளர்களாகத் திகழ்கின்றனர். அவ்வகையில் குறிஞ்சி முதலாக பாலை ஈறாகக் கொண்ட திணை அடிப்படையிலான

அரங்கை அமைத்து முதற்பொருள், கருப்பொருள் என்ற பின்னணிகளை அமைத்துப் பாடல்கள் பாடியுள்ளனர். பல உறுப்புகள் சேர்ந்து காட்சியினை விளக்குவதாக ஆறு.அழகப்பன் “மூடப்பட்ட உடலில் முகம் மட்டும் அறியப்படுவது போல மேடையில் மறைக்கப்பட்ட பல உறுப்புக்களில் அனைவராலும் அறியப்படுவது காட்சி அமைப்பாகும்”¹ என்று குறிப்பிடுகிறார்.

நாடக அரங்கம்

புலவர் பெருமக்கள் கற்பனை மாந்தரைப் படைத்து நாடகத்தில் வரும் கதைப்பாத்திரங்கள் போல் அவர்களைக் கவிதைக் களத்தில் நடமாட விட்டுப் பேசச் செய்வர். இவ்வண்ணம் அமைந்த பாட்டுகளில் புலவர்கள் முன் பேசுவதில்லை. அவர் படைத்த கதை மாந்தரை முன் நின்று பேசவும், செயற்படவும் செய்வர். இவற்றில் வெளிப்படும் உணர்ச்சியில் அனைத்தும் கவிஞரின் உணர்ச்சிகள் ஆகாமல், கதை மாந்தரின் உணர்ச்சிகளாகவே அமைப்பதாகவும், நாடக அரங்கம் குறித்தும், “பாடலை பயிலும் போது நம் மனக்கண் முன்னே ஒரு சிறிய அரங்கம் இருப்பது போலவும், ஒரு நாடக அரங்கப் பின்னணியை அமைத்து, கதை மாந்தரும் பேசச் செய்யும் முறையில் கவிஞர் படைக்கும் பாடல்கள் நாடகப் பாட்டுகள் எனலாம். பழைய அகப்பொருள் பாடல்கள் பல இம்முறையில் அமைந்துள்ளன”² என்கிறார் அ. பாலச்சந்திரன்.

படிமம்

படிமம் நுண்பொருளைப் பருப்பொருளாக்கிக் காட்ட முற்படும் போது ஐம்புலன்களைக் கடந்த உணர்வுகளுக்குள் கொண்டு வர முற்படும். “வாழ்க்கையில் பயன்படுத்தப்படும் குறியீடுகள் அல்லது படிமங்கள் பல உண்டு. சிந்திக்கப் பெற்ற, விரும்பப்பட்ட ஏதாவது கருத்து வடிவத்திற்கு விளக்கம் தரவோ, புலன்களின் உணர்வு கட்டுக்கொண்டு வரவோ, வேண்டுமென்று செய்யப்படும் மனத்தின் மொழிபெயர்ப்பே படிமம் என்றும் சிலர் கருதுவர்”³ என்பது தமிழண்ணல் கருத்தாகும்.

படிமம் என்பதை சுப்புரெட்டியார் குறியீடு என்கிறார். “எந்த மொழியும் குறியீடுகளாலானது. சொற்களே இக்குறியீடுகள் அச்சொற்களுக்குப் பொருள் உண்டு. ஆகையால் இவை தூண்டலை எழுப்பும் அடையாளங்களாகின்றன. நம்முடைய கண்கள் அச்சிட்ட கவிதையின் சொற்களைப் பார்க்கின்றன; கவிதையை வாய்க்குள்ளும் படிக்கிறோம்; வாய் விட்டும் படிக்கின்றோம். கண்ணின் மூலமும் காதின் மூலமும் ஏற்படும் தூண்டல்கள் நம் மூலையை அடைகின்றன. நாம் கவிதையின் பொருளை அறிகின்றோம். நம் மனத்தில் பல்வேறு எண்ணங்கள் எழுகின்றன. இவை தம்மொடு தாமாகக் கலந்து தொகுதிகளாகிப் பிற எண்ணங்களுக்குக் குறியீடுகளாக அமைகின்றன”⁴ என்கிறார்.

நாடகக் காட்சிப் படிமம்

ஒரு நாடகத்தின் கருத்தினை மையமாக வைத்துக் கொண்டு அதனைச் செயல்வடிவில் கொண்டுவரும் பாணியில் ஒவ்வொரு இயக்குநரும் மாறுபடுவர். கருத்திற்கேற்ற (Content) வடிவத்தைக் (form) கொடுப்பதற்கு இயக்குநருடன் மேடையிலும் மேடையின் பின்னணியிலும் பங்கேற்கும் பிற கலைஞர்கள் இணைந்தும் இயைந்தும் செயல்பட வேண்டும். இதனால் நாடக நிகழ்வின் பின்புறச் சூழலைத் தெளிவாகக் காட்சியமைப்பாளரால் அமைத்துக் காட்ட இயலும். இதனால் நாடகத்தில் வரும் கதாப்பாத்திரங்கள் எங்கு எப்படி இருக்கிறார்கள் என்ற உணர்வு வெளிப்படும். இதன்வழி “நாடக நிகழ்வின் (Action) காட்சிப் படிமங்களையும் அதில் உலாவும் பாத்திரங்களின் மனநிலையையும் உணரமுடியும். இவ்விரு உணர்வுகளும் நாடகத்தின் தன்மையை வெளிப்படுத்துவதாக அமையும்”⁵ எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

குறிஞ்சித்திணை

மலையும் மலை சார்ந்த பகுதியும் குறிஞ்சி நிலமாகும். நெடிதுயர்ந்த மலைகளும், குனைகளும், பலா, சந்தனம், குறிஞ்சி போன்ற இயற்கை பொருள்களுடன் சித்தரித்து பாடல்களைப் பாடியுள்ளனர் புலவர்கள்.

களவுக்காட்சி

அச்சம் பொருந்திய நள்ளிரவில் நம் தலைவன் மார்பில் அணிந்த சந்தனம் நறுமணம் கமழ்ப் ஆண் யானையான இரையை அறிவதற்கு ஒதுங்கிய பார்வையுடன் மறைந்து இயங்கும் இயல்பு கொண்ட வலிமையுடைய புலியைப் போல நம் ஊரின் காவலர் தன்னை அறிந்து கொள்ளாத வகையில் வந்து எனது இனிய உயிர் தளிர்க்கும்படி தழுவும் போதெல்லாம் அன்னை முதலானவர் தன் நோய்க்குச் சிறிதும் தொடர்பில்லாத முருகனுக்கு வெறியாட்டெடுத்த அறியாமையை நினைத்து சிரித்ததாக,

“அணங்குடை நெடுவரை உச்சியின் இழிதரும்

கணம்கொள் அருவிக் காண்கெழு நாடன்

மணம்கமழ் வியல் மார்பு அணங்கிய செல்லல்

இது என அறியா மறுவரற் பொழுதில்” (அகம். 22: 1-4)

என்னும் பாடல் வரிகள் குறிஞ்சித் திணைக்குரிய களவுக் காட்சியனைப் படிமமாக்கியுள்ளார். இவ்வாறு வெறிபாடியக் காமக்கண்ணியார், இரவாகிய பொழுதினையும், மலையாகிய நிலத்தினையும் முதற் பொருளாக்கி, புலி, யானை, முருகன், அருவி, சந்தனம், வெறியாட்டுத் தொழில் முதலியவற்றைக் கருப்பொருளாக்கி, பின்னணி அமைத்து, தலைவன் தலைவியின் களவு வாழ்க்கை உரிப்பொருளாகக் கொண்டும் நாடகக் கூறமைந்த பாடலைக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளார்.

பாலைத் திணை

இல்லறம் சிறக்க பொருள் தேவைப்படுவதால் தலைவன் தான் செல்லும் வழியின் துன்பம் குறித்து தலைவியிடம் கூறிவிட்டு செல்வான். தலைவியும் வீட்டில் தனித்திருந்தும், தலைவன் செல்லும் வழியின் கொடுமைகளை எண்ணியும் வருந்தி கலங்குவான். இவ்வாறு பாலை நிலக் காட்சி அமையும்.

பாலை நில வழி

கருக்கரிவான் போன்ற முதுகையுடைய ஆண் ஒந்தியானது வழிப்போக்கர் நிமித்தமாகக் கொள்ளும்படி தங்குகின்ற வறண்ட பாலை வழியில் என் காதலர் சென்றார். அவரை எண்ணி, என் ஆற்றலை இழந்தவளாக இங்கிருந்து பெரிதும் வருத்தும் துன்பத்தைத் தாங்கியவளானேன். இரக்கமுடைய இவ்வூரார் அத்தன்மையை எப்படி அறிந்தனரே?

“வேதின வெரிநின் ஓதிமுது போத்து,

ஆறுசெல் மாக்கள் புள்கொளப் பொருந்தும்

சுரனே சென்றனர், காதலர் உரன் அழிந்து,

ஈங்குயான் அழுங்கிய எவ்வம்

யாங்கு அறிந்தன்று இவ்வழுங்கல் ஊரே?” (குறுந். 140)

என்னும் பாடல் ஒந்தி, வழிப்போக்கர், பாலை நிலம், பிரிவுத் துயர் ஆகியவை பாலை நிலக் காட்சியைச் சுட்டுகின்றன.

இயற்கைக் காட்சி

பல்வகைப்பட்ட மலர்களும் குழைய வானத்தில் முழங்கக் கூடிய குளிர்ந்த மேகம் பெய்த மழை தணிந்த கூதிர்க்காலத்தின் இறுதி நாளில் பிரிவுத் துன்பம் நெஞ்சத்தில் மிகுந்திட நான் தனித்திருக்குமாறு என்னை விட்டுச் சென்ற தலைவரை நினைத்துச் சில

வளைகள் கழன்று விழப் பெரிதும் ஆர்வம் கொண்ட உள்ளத்துடன் மீண்டும் அவர் வரும் திசையை நோக்கி வருந்தியிருந்தேன். இறப்பதற்குக் காரணமான துன்பத்துடன் கூடி இருக்கின்றேன். இத்தகைய என்னை இவள் இரக்கத்துக்குரியவள் என எண்ணாமல் நள்ளிரவில், மலைகளையும் நடுங்கச் செய்வதைப் போன்று குளிரையுடைய வாடைக் காற்றே! என்னையே வருத்த வந்ததுபோல் உள்ளாய்! நீர் ஓடும் வாய்க்காலிடத்து மணலான மேடு கரைவது போல் நெஞ்சம் நெகிழ்ந்து இலகிட, கொடியவரான தலைவன் சென்ற திக்கில் அயராமல் செல்வாயாக! அவ்வாறு சென்றால் பொருளை ஈட்டும் வேட்கை கொண்ட தலைவர் என்னை நினைத்து வருதலும் உண்டு என்பதை,

“விண்அதிர்பு தலைஇய, விரவுமலர் குழைய

தண்மழை பொழிந்த தாழ்பெயற் கடைநாள்

எமியம்ஆக, துனிஉளம் கூர

சென்றோர் உள்ளிச் சில்வளை நெகிழ

பெருநசை உள்ளமொடு வருநசை நோக்கி,

விளியும் எவ்வமொடு, அளியள், என்னாது

களிறுஉயிர்த் தன்ன கண்அழி துவலை” (அகம். 163:1-7)

என்ற பாடல்வரிகள் சுட்டும். பொருள் வயின் பிரிந்த தலைவனை எண்ணி தலைவியின் மன நிலைகளை இயற்கைக் காட்சிகளுடன் சித்தரித்துள்ளார் கழார்க்கீரனெயிற்றியார்.

பிரிவுக் காட்சி

தோழியே! நம் தலைவன் நம்மைப் பிரிதலால், பலவற்றையும் வெறுத்து, உண்ணாமல் வருந்தி என் உயிர் நீங்குமளவுக்கு உடல் மெலிந்து, தோள்களும் பழைய அழகு கெட்டு, பிரிவு ஆற்றாது அழுது அதனைப் போக்குவதற்கு வேறு மருந்து இல்லாமையால் செயலற்றவளாக உள்ளேன். புலிகள் வாழும் பிளவுபட்ட வழிகள் பொருந்திய பெரிய காட்டிலே தன் கணவனைத் தேடிச் சென்ற வெள்ளி வீதியைப் போல் நானும் தேடிச் செல்ல விரும்பியுள்ளதாகத் தலைவி கூறுவதாக,

“நெறிபடு கவலை நிரம்பா நீளிடெ,

வெள்ளி வீதியைப் போல நன்றும்

செலவு அயர்ந்திசினால் யானே: பல புலந்து,

உண்ணா உயக்கமொடு உயிர்செலச் சாஅய்,

தோளும் தொல்கவின் தொலைய நாளும்

பிரிந்தோர் பெயர்வுக்கு இரங்கி,

மருந்துபிறிது இன்மையின், இருந்துவினை இலனே” (அகம். 147:8-14)

என்னும் பாடல் வரிகள், தலைவன் செல்லும் வழியின் கொடுமையை எண்ணி புலம்பி காட்டில் விலங்குகளின் செயல்களைக் நினைத்து வருந்தி தானும் தன் கணவனைத் தேடிச் செல்வதாக அமைகிறது.

முல்லைத் திணை

காடும் காடும் சார்ந்த பகுதி முல்லை நிலமாகும். கார்காலமாகிய பெரும் பொழுதும், மலையாகிய சிறுபொழுதும் அமைந்த முல்லைக் காட்சிகள் அமைத்துப் பெண்பாற் புலவர்கள் காட்சிப் படிமங்களாக்கியுள்ளனர்.

முல்லை நிலக்காட்சி

தளிர்போன்ற மென்மையுடைய கிளி இனிதாய் வளர்த்த இளைய குஞ்சின் தூவியைப் போன்று பெய்யும் மழை வளர்த்த பசுமையான பயிரையுடையது காடு. அக்காட்டில் பறையின் கண்ணைப் போன்று விளங்கும் நீரால் நிறைந்த சுனைகள் தோறும், மழை பெய்வதால் உண்டான குமிழிகள் சேற்றில் தாமரை மொட்டுகள் போலத் தோன்றி மறையும். கிளையினின்றும் காற்று உதிர்ந்தலால் மணத்துடன் நீரின்மேல் கடந்து அழகு செய்த வண்டுகள் தேனுண்ணும் அழகிய மலர்களை அறுத்துச் சென்ற தேரின் சக்கரம், ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் வரிசையாய்ப் போகும் பாம்பைப் போல் நீர் விரைந்து செல்லும், முல்லைப் பூக்கள் மலரும் மாலை நேரத்தில் நகரில் புகுவதை எண்ணிய தலைவனின் தேர் செல்லும். அழகிய அணிகலன்களையும் மேன்மையுடைய மூங்கில் போன்ற தோளையும் மடப்பம் வாய்ந்த சொல்லையும் உடைய தலைவி இன்று விருந்து பேணும் பேற்றையும் பெறுவாள் என உழையர் கூறுவதாக,

“வளிசினை உதிர்த்தலின் வெறிகொள்பு, தாஅய்

சிரற்சிறகு ஏய்ப்ப அறற்கண் வரித்த

வண்டுஉண் நறுவீ துமித்த நேமி

தண்நில மருங்கில் போழ்ந்த வழியுள்

நிரைசெல் பாம்பின் விரைபு, நீர் முடுக

செல்லும், நெடுந்தகை தேரே

முல்லை மாலை நகர்புகல் ஆய்ந்தே!” (அகம்.324:9-15)

என்னும் பாடல் வரிகள் குறிப்பிடுவதை அறியலாம். கிளி, காடு சுனை முல்லைப் பூக்கள் ஆகிய முல்லைத் திணைக்குரிய கருப் பொருட்களும், மாலை நேரமாகியப் பொழுதையும் குறிப்பிடுவதால் முல்லைத் திணைக்குரிய காட்சியாக அமைந்து காணப்படுகிறது.

சிரித்த முல்லை

செல்வத்தை விரும்பி என்னைப் பிரிந்து சென்ற தலைவர், எம் கண்ணும், தன் கண்ணும் உள்ள இளமையது அருமையை எண்ணிப் பார்த்திலர்; இவ்விடத்து இன்னும் ஈண்டு வந்திலர்; அவர் எவ்விடத்தில் உள்ளாரோ என நறிய தண்ணிய கார்காலம் மழையால் பாதுகாக்கப்பட்ட முல்லைக் கொடியானது தொகுதியான முலையை தன் பற்கள் விளங்க நம்மைப் பார்த்துச் சிரிக்கின்றது.

“இளமை யாரார் வளம்நகைகுச் சென்றோர்

இவனும் வளார்; எவணரோ; என

பெயல் புறந்தந்த பூங்கொடி முல்லைத்

தொகுமுகை இலங்கு எயிறு ஆக

நகுமே - தோழி- நறுந்தன் காரே” (குறுந்.126)

என்னும் பாடல்வழி தலைவனைப் பிரிந்து ஆற்றியிருத்தலையும், கார்காலமாகிய முதற்பொருளையும், முல்லைக் கொடியாகிய கருப்பொருளையும் கொண்டு முல்லைத் திணைக்குரிய காட்சியமைந்த பாடலாக விளங்குவதை அறியலாம்.

மருதத்திணை

வயலும் வயல் சார்ந்த இடமும் மருத நிலமாகும். கரும்பும் நெல்லும் விளையும் கரிய சேறு படிந்த கழனி, குளங்களில் நீர் நாய்கள் விளங்குதலும், மீன்கள் பாய்தலும், வாழ்வின் செழிப்பையும் படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளனர்.

மருத நிலக்காட்சி

தொழுவத்திலிருக்கும் சேற்றுத் தரையில் நிற்பதைப் பொறுக்காத சிவந்த கண்களை உடைய எருமை, ஊரார் உறங்கும் நள்ளிரவில் வலிய கயிற்றை அறுத்துக் கொண்டு புறப்பட்டுப் போய்க் கூர்மையான முள்ளையுடைய வேலியைத் தன் கொம்பால் அகற்றிவிட்டு நீர்மிகுந்த வயலில் மீன்கள் எல்லாம் அஞ்சி ஓடுமாறு இறங்கி, அங்குள்ள வள்ளைக் கொடிகளை நிலைக் குலையச் செய்து, வண்டுகள் உள்ளிருந்து ஊதும் தாமரையின் குளிர்ந்த மலரைத் தின்னும் வளமான ஊரைச் சேர்ந்தவன் தலைவன் என்பதை,

“சேற்றுநிலை முனைஇய செங்கட் காரான்

ஊர்மடி கங்குலில், நோன்தளை பரிந்து,

கூர்முள், வேலி கோட்டின் நீக்கி,

நீர்முதிர் பழனத்து மீன்உடல் இரிய,

அம்தூம்பு வள்ளை மயக்கி, தாமரை

வண்டுஊது பனிமலர் ஆரும் ஊரே!” (அகம். 46:1-6)

என்ற பாடல் வரிகள் மருத நிலக் காட்சியையும்,

ஊடல் காட்சி

உன்னுடன் நான் ஊடல் கொள்வதற்கு நீ எனக்கு என்ன உறவு? அயலவனான உன்னோடு நான் ஊட மாட்டேன். தலைவனே! நாங்கள் இவ்வூரில் உள்ள அயலவர்கள் நான் விரும்பாத செய்தியைக் கூறுவர். நீண்டு மழைக்காலின் அழகையும் கடந்து திகழும் கரிய கூந்தலையும் உடைய ஒருத்தியை நீ மணம் செய்து கொண்டாய் என்பர். அத்தகைய பழியை நான் கூறமாட்டேன். நீ அவளுடன் வாழ்க! என்று வாழ்த்தவும் செய்கின்றேன். பகைவரின் யானைகளைக் கொண்ட அரிய போரினைச் சிதைத்திடக் கொல்லும் ஒளிரும் வாட்படையை உடைய வெற்றி பொருந்திய செழியனின் நெற்குவியலையுடைய அள்;ர் போன்ற எனது ஒள்ளிய வளையல் நெகிழ்ந்து வீழினும் வீழ்க. நீ அவளிடம் செல்க! உன்னைத் தடுப்பவர் யார் உள்ளார்?

“வதுவை அயர்ந்தனை என்ப அஃதுயாம்

கூறேம். வாழியர், எந்தை! செறுநர்

களிறுடை அருஞ்சமம் ததைய நூறும்

ஒளிறுவாட் தானைக் கொள்ளச் செழியன்

பிண்ட நெல்லின் அள்;ர் அண்ணன்

சென்றீ, பெரும! நிற் ககைக்குநர் யாரோ?” (அகம். 46:10-15)

என்று ஊடல் காட்சியினையும் விளக்குகிறார். முல்லை கற்பின் அடையாளமாகிப் படிமமாவது போல் இங்கு தாமரை பரத்தையருக்குப் படிமமாகிறது. எருமை, மீன்கள், தாமரை ஆகிய கருப்பொருட்களும், வயலாகிய நிலம், நள்ளிரவுப் பொழுதையும், தலைவி தலைவனுடன் ஊடல் கொண்ட உரிப்பொருளையும் உடைய மருத நிலக் காட்சியையும் பின்னணியாக அமைந்து படிமமாகின்றது.

நெய்தல் திணை

கடலும் கடல் சார்ந்த பகுதியும் நெய்தல் நிலமாகும். சூரியன் சாயும் காலம் நெய்தற் திணைக்குரிய பொழுதாகும்.

நெய்தல் நில வருணனை

நெய்தல் மலர் கூம்பியது. ஞாயிறு மேட்டுக் குன்றை அடைந்ததால் நிழல் கிழக்கே சென்றது. சிவந்த நிறம் பெற்ற நிலத்திலுள்ள வெப்பம் தணிந்தது. பலவகை மலர்களுையுடைய கடற்கரைச் சோலையும் பொலிவிழந்தது. அவ்வாறு பொழிந்திருக்கும்

போதே குதிரைகளைப் பூட்டிப் பலமணிகள் ஒலிக்கத் தேர் செல்வதற்கு முன்பு உடலில் பொங்கிடும் காமத்தை உடைய யாம் அவரை வணங்கி வழியனுப்பினோம். அவருடைய தேர் சென்று புறத்தே மறைந்தது. தேனை உண்டு வண்டுகள் ஒலிக்கும் மலர் மாலையை மார்பில் அணிந்த அக்காதலரோடு நாம் இனிமையாக இருந்து விளையாடிய இக்கடற்கரைச் சோலையை,

“நெய்தல் கூம்ப, நிழல்குணக்கு ஒழிக,

கல்சேர் மண்டிலம் சிவந்துநிலம் தணிய

பல்பூங் கானலும் இல்கின் றன்றே:

இனமணி ஒலிப்பஈ பொழுதுபடப் பூட்டி,

மெய்ம்மலி காமத்து யாத்தொழுது ஒழிய,” (நற்.18:1-5)

என்னும் நற்றிணைப் பாடலில் ஓளவையார், நெய்தல் நிலக் காட்சியைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார். நெய்தல் நிலத்திற்குரிய சூரியன் சாயும் காலமான ஏற்பாடு காலத்தையும், கடற்கரைச் சோலையினையும், நெய்தல் மலர், வண்டு முதலியக் கருப்பொருட்களையும் தலைவனுடன் மகிழ்ந்து இருந்த நினைவை எண்ணி இரங்கிய உரிப்பொருள் நிமித்தமும் அமைந்து சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன.

நிறை கருப்பம் அடைந்த பெண் ஆமையானது அடும்புக் கொடி சிதையுமாறு அதை இழந்து வளைந்த கழியின் வெண்மையான மணல் மேட்டின் பக்கத்தே சேர்ந்து அதில் மறைவாக ஈன்று, புதைத்த யானைக் கொம்பினால் செய்த வட்டுப்போன்ற வடிவம் உடைய புலால் நாறும் முட்டையை மறைத்து வைக்கும். அதைப் பிளவுடை வாயையுடைய அண் ஆமை அம்முட்டையினின்று குஞ்சு வெளிப்படும் வரை பாதுகாக்கும். இத்தகைய சோலையையுடைய கடற்கரைத் தலைவனுடைய வலிமையான தேரானது அம்பின் விரைவு போல் அழகிய நடையையுடைய குதிரைகள் தாற்றுக் கோலால் குத்தினால் வேகம் அளவு கடந்து போய்விடும் என அஞ்சிக் கடிவாளத்தால் குறிப்பிக்க, மெல்லச் செல்லும். அது செழித்த நீர் வாய்ந்த கழியைக் கடக்கும் போது அத்தேர் உருளையின் கூர்மையான முனையால் அறுக்கப்பட்ட அரும்புகளை நெய்தல் மலர் பாம்பின் மேலே தூக்கிய தலைபோல் வால் மேல் எழும் இஃது இரவுக் காலங்களில் இதுவரை நிகழ்ந்து வந்தது. இன்று அந்தத்தேர் பாய்கின்ற வேகத்தால் சிறப்புற்று மறையாமல் ஒல் என ஆரவராம் செய்யும் ஏவல் இளைஞருடன், வலிய வாயில் ஒலியெழுப்பும் சிறிய ஊர் மங்கையர் காணும்படியாய் இன்று பகலிலேயே வந்தது. இச்செய்தியைக் கேட்டு இது நன்மையானதாகவும் இருக்கலாம் என எண்ணாமல் என் நெஞ்சம் நடுங்கியது. கரிய கூந்தலையுடைய தோழியே! உனக்கும் அவ்வாறு நெஞ்சம் நடுங்கியதோ?

“செழுநீர்த் தண்கழி நீந்தலின் ஆழி

துதிமுகம் குறைந்த பொதிமுகிழ் நெய்தல்,

பாம்புஉயர் தலையின், சாம்புவன் நிவப்ப,

இரவந் தன்றால் திண்தேர், கரவாது

ஒல்லேன் ஒலிக்கும் இளையரொடு வல்வாய்

அரவச் சீறார் காண

பகல்வந் தன்றால், பாய்பரி சிறந்தே” (அகம். 160:12-18)

என்னும் அகநானூற்றுப் பாடல்வழி இதுவரை இரவில் சந்தித்தத் தலைவன் திருமணத்தின் பொருட்டுப் பிரிந்து சென்றவன், பகலில் நம் வீட்டின் வாயிலில் நின்றத் தலைவனின் தேரைக் கண்டு, நன்மையே என்று எண்ணாத அளவிற்கு நடுக்கத்தைதான் தந்தது என்று கூறுவதை அறியலாம். இப்பாடலில் இறைச்சியாகச் சொல்லப்படும் கருப்பொருட்கள் சுவையானதாகும்.

முடிவுரை

குறிஞ்சி முதலாக பாலை ஈறாகக் கூறப்பட்ட திணைகளில் அதற்குரிய உரிப்பொருள் ஒழுக்கமும் முதற்பொருளும், கருப்பொருளும் பின்னணியாக அமைந்து காட்சிப்படுத்தப்படுகின்றன. அவ்வகையில் பெண்பாற் புலவர்கள் பாடல்கள், நிலப்பின்னணிகளாலும், காட்சிக் கூறுகளாலும் படிமங்கள் அமைந்து காணப்படுகின்றன. தலைவனுடன் புணரும் களவுக் காட்சியிலும் தலைவன் இன்மையில் ஏற்படும் உடல்மெலிவும், பிரிவுத் துயரும் குறிஞ்சித் திணையில் காட்சிப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. தலைவனை பிரிந்து வரும் வரை ஆற்று இருத்தல். கார்காலக் கொடுமையும், தலைவியின் மன நிலைகளும் படிமங்களாக காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பரத்தையற் பொருட்டு பிரிந்து சென்ற போது தலைவி கொள்ளும் ஊடலும், வாயில் மறுத்தலும் காணப்படுகிறது. தலைவன் வரும்வழி பார்த்து அவர் வருகைக்காக காத்திருந்தல் இரங்கிய நிலையும், பாலைவழியின் கொடுமை குறித்தும் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

படிப்பவர் மன அரங்கில் காட்சிப் படிமங்களாக்கிக் கவிதையின் சுவையை கண்டும் கேட்டும் உணரத்தக்க வகையில் நாடகக் காட்சிப் படிமம் பெண்பாற் புலவர் பாடல்களில்; காணப்படுகிறது என்பதை மேற்க்கண்டவற்றான் அறிய முடிகிறது.

சான்றெண் விளக்கம்

1. ஆறு.அழகப்பன், தமிழ்நாடகம் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், பக்.372.
2. அ.பாலச்சந்திரன், இலக்கியத் திறனாய்வு, பக்.184.
3. தமிழண்ணல், சங்க இலக்கிய ஒப்பீடு (இலக்கியக் கொள்கைகள்) பக் 230
4. ந.சுப்புரெட்டியார், கவிதை அனுபவம், 4-5.
5. முனைவர் இரா.இராசு, நாடகத் தொழில் நுணுக்கம் காட்சியமைப்பு பக்.44

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னஞ்சல்

அறிவிப்பு / Announcement

அன்பான தமிழ்ச் சொந்தங்களே

வணக்கம்.

வரும் 2019, அக்டோபர் மாதம் வெளிவரும் அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னஞ்சலுக்கான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆய்வாளர்களிடமிருந்து வரவேற்கப்படுகின்றன.

கட்டுரை வந்து சேர வேண்டிய கடைசி நாள்- செப்டம்பர் 10. அதற்கு பின் வரும் கட்டுரைகள் அக்டோபர் இதழில் இடம்பெறாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

www.aranejournal.com

✉ aranjournal@gmail.com

☎ 72995 87879